

Krásné vánoční svátky a šťastný nový rok 2020

Vám přeje městyš Nový Hrádek

Až zazní hlas zvonů

Učedníci

Až zazní hlas zvonů a přijde k nám Pán,
tak vezmu svou víru a půjdu s ním sám.
A s poslední prosbou k Bohu i k vám

R: To až zazní hlas zvonů a přijde k nám Pán.

Až zazní hlas zvonů, tak začneme žít
a z poháru lásky všichni budeme pít.
Ty největší sbory k díkům zaplní chrám

to až zazní hlas zvonů a přijde k nám Pán.

Až zazní hlas zvonů na poslední soud,
ti, kdo nechtěli lásku, ti změní se v troud.
Kdo neměl v životě štěstí, tak přidá se k nám

to až zazní hlas zvonů a přijde k nám Pán.

Až zazní hlas zvonů a přijde k nám Pán,
všichni vrátí se domů, kam každý je zván.
A společně sejdem se v jediný chrám

to až zazní hlas zvonů a přijde k nám Pán.

Až zazní hlas zvonů...

a přijde k nám Pán - je dávná, zamyšlená písnička skupiny Učedníci. Její slova dodávala naději již v době předlistopadové. A dobře vyjadřují to, co je oporou věřícím a vlastně každému, kdo žije – kdo žije a po životě touží.

Hlas zvonů je něčím samozřejmým a snad nás ani nezaujme jejich zvuk, který se nese z kostelní věže. Většinou odbíjejí čas, ale někdy nesou jeho tóny poselství hlubší. Jako nedávno, v neděli 17. listopadu; nebo se ozvou nečekaně, kdy celé obci oznamují, že někdo z farníků byl povolán na věčnost.

Jsou tóny smutné i veselé, ale vždy nesou sdělení života. Jak hrozné musí být – a těžko si to vůbec představit – když se za celý den neozvou, když zvony mlčí, když oněmí... A stále jsou mezi námi pamětníci těch trudných let, kdy se zvony ozvat nemohly, protože jich prostě nebylo. A namísto nich jen hrůza a zmar válečných lític, které braly život všemu žití. Místo zvonů života jen kvílení sirén a dunění výbuchů, místo míru a radosti jen zoufalství a pláč.

Před lety vyprávěl mi o. biskup Josef, jak tísnivě působilo, když projížděl zemí, opět již mírovou, kde kostely potkal tíž osud jako mnoho věřících, kteří do nich docházeli, aby se v modlitbě a společenství setkali s Pánem, který přináší živou naději. Smutek prázdné zemi dávala skutečnost, že ani za dlouhé hodiny jízdy nebyl k vidění jediný chrám... A tedy nebylo tam ani věží a nebylo ani zvonů – a nebylo možná už ani ruky, která by je opět rozhoupala a rozezněla.

Ani zvony zdejší nebyly ušetřeny smutného osudu ve dvou válkách minulého století. Nadějí je záměr, že k blížícímu se jubileu 300 let kostela sv. apoštolů Petra a Pavla na Novém Hrádku by jeho věž mohla být osazena novým velkým zvonem.

Hlas zvonů ať každému bez výjimky přináší radost a naději – do dnů všedních, které plynou bez velkého rozlišení. Ale nyní, v čas adventní, vyhlížíme přece všichni – opravdu všichni – tu krásnou a radostnou chvíli, kdy se o Svaté noci rozezní po celé zemi zvony, abychom se společně vydali do noční tmy - tmy, prozářené světlem, nad které není. Abychom společně kráčeli za světlem, které se line z betlémské svatyně, za světlem radosti a štěstí, za Světlem života.

Přeji Vám krásné svátky vánoční, bohaté na dary veliké a opravdové...

P. Jindřich Tluka

Krátce...

- 14. září se konalo v **Luhačovicích** vyhlášení výsledků celorepublikového kola soutěže **Vesnice roku 2019**. Fandit Novému Hrádku se vydal celý autobus našich občanů. Součástí vyhlášení byla **Přehlídka dětských folklorních sborů**. Všichni účastníci prožili příjemné chvíle sledováním tanců, zpěvu i teď vzácné kvalitní recitace. V soutěži zvítězila obec **Lipová**. Po počátečním zklamání jí naši účastníci vítězství a ocenění přáli.

Stánek Nového Hrádku v Luhačovicích

- 26. září **zemřel** ve věku 86 let bývalý starosta Paříže, premiér a později prezident Francie **Jacques Chirac**. Uznávaný a přátelský politik veřejně působil celých 40 let.
- 27. září proběhla **Noc sokoloven**. Její součástí bylo také humorné divadelní představení **Tři grácie z umakartu**, které předvedli v kině účinkující z České Skalice.
- 29. září se konal již 7. ročník **Posvícenského posezení** u posvícenských koláčů. Jeho součástí byla i populární **drakiáda**. Příjemné odpoledne, kterému přálo slunné počasí, opět připravili hasiči.

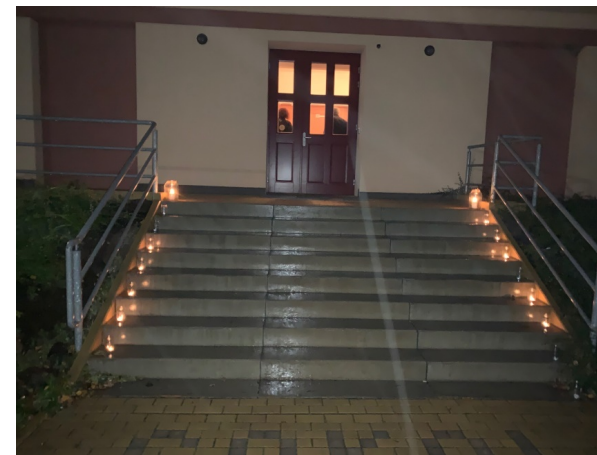

- 29. září se v kostele sv. Petra a Pavla konal v rámci 23. ročníku Orlicko-kladského festivalu **varhanní koncert**. Bravurní výkon předvedla finalistka Mezinárodní soutěže ve varhanní improvizaci a profesorka pražské AMU **Jiřina Dvořáková-Marešová**.

- 1. října **zemřel** v kruhu své rodiny ve věku 80 let náš v historii nejslavnější zpěvák populární hudby **Karel Gott**. Za celých 60 let své kariéry získal spoustu ocenění (42 Zlatých slavíků, 22 cen TýTý) a vydal velké množství nahrávek. Prosadil se v Evropě i celosvětově. Lidé ho měli rádi, protože i on je měl rád a vážil si jejich přízně. Poslední duet **Srdce nehasnou** nazpíval s dcerou Charlotte Ellou v měsíci květnu. Oznámení smutné zprávy bylo pro veřejnost šokem a celý národ ovládly silné emoce. Rozloučení se zpěvákem se konalo 11. října na Žofíně a pohřeb se zádušní mší pro pozvané byl 12. října z katedrály sv. Víta provázený státními poctami. Byl vyhlášen i národní smutek.
- 5. října T.J. Sokol opět uspořádala **přebor Sokolské župy podkrkonošské - Jiráskovy v přespolním běhu**. Běželo a s neustálým deštěm bojovalo na tratích **100 závodníků**.
- 6. října **zemřela** ve věku 92 let výborná herečka a statečná žena pevného charakteru, **Vlasta Chramostová**. Byla disidentkou, podepsala Chartu 77 a musela překonat 17 let zákazu činnosti. Založila bytové divadlo a tím, že se nesklonila, dala příklad svým žákům a následníkům. Také ona si plně zasloužila pohřeb se státními poctami, který byl veden 14. října z Národního divadla.
- 8. říjen byl ustanoven **Památným dnem sokolstva**. Při pietním setkání místní sokolové u pamětní desky v sokolovně vzpomněli na nacisty umučené činovníky místní jednoty Vojtěcha Koláče, Josefa Světlíka a Josefa Vondřejce. Rozsvítili

svíčky i za členy všech ostatních jednot, kteří za osvobození položili život. Na závěr setkání přítomní společně zazpívali českou a slovenskou hymnu.

- 19. října byl v městysi proveden mobilní **svoz nebezpečných odpadů** pro občany zdarma.
- 25. října zahrál divadelní soubor F. A. Šubrt z Dobrušky v místním kině vtipnou komedii **Sborovna** od Jaromíra Břehového.
- 31. října se v kině konalo velmi úspěšné vystoupení pardubické folkové kapely **Marien a Vít'a Troníček**. Pěkné melodie opatřené zdařilými texty, z nichž některé opěvovaly i krásu Orlických hor, potěšily každého posluchače.
- 3. listopadu se při nedělní bohoslužbě v 8.30 hod uskutečnilo za účasti biskupa Jana Vokála slavnostní **požehnutí nové měděné střechy** kostela sv. Petra a Pavla. Bylo zároveň poděkováním všem štedrým dárcům.

- 16. listopadu **zemřel** ve věku 93 let významný filmový režisér **Vojtěch Jasný**. Proslavil ho zejména trezorový film **Všichni dobří rodáci**.
- 17. listopadu se již počtvrté konalo oblíbené **Podzimní setkání seniorů**. Vedení obce přivítalo tradičně každého příchozího podáním ruky před budovou kina.
- 29. listopadu se na hasičském hřišti opět rojili čerti. Na **Mikulášský večer** přijel Mikuláš s andělem v ďábelském kočáře taženém koňmi. Děti byly obdarovány sladkostmi a dospělí si pochutnali na čaji a grogu. Závěrem při pěkné písni Karla Gotta Srdce nehasnou zazářil krásný ohňostroj.
- 1. prosince na zahájení adventu proběhlo na náměstí slavnostní **rozsvícení vánočního stromu**. Přihlíželo hodně občanů, hlavně rodičů dětí, které pěkně zazpívaly a zahrály. K chuti přišel čaj nebo punč, při kterém se přítomným pěkně povídalo.

Alexandr Veliký: Nejlepší dárek, který můžete dát přátelům, je váš čas. Kež vám Bůh dá dostatek času, abyste jej mohli sdílet se všemi, které máte rádi.

Pokojné Vánoce a rok 2020 prožitý ve zdraví a spokojenosti vám všem přeje
Anna Marková

Večer sokolských světél

V úterý 8. října jsme se sešli na sokolovně, abychom uctili památku padlých sokolů za druhé světové války a rozsvítili za ně pod pamětní deskou svíčku.

Na začátku jsme si poslechli sokolskou píseň „Lví silou“. Poté si bratr Jiří Hlaváček starší připravil povídání o hrádouských padlých sokolech. Velmi pěkné bylo, že přítomní se s námi podělili o své vzpomínky na tuto dobu.

Po zazpívání československé hymny jsme se v tichosti rozešli.

Bc. Veronika Bohadlová
 starostka T. J. Sokol Nový Hrádek

Lidoví řezbáři betlémů z Nového Hrádku (5.)

...čtení na pokračování

Blíží se vánoční svátky a s nimi poslední letošní číslo, ve kterém se dozvíte o dalších dvou lidových řezbářích. Prvním je Ludvík Umlauf, který žil celý život blízko Nového Hrádku, U Jedle, druhým Rudolf Habr, který sice nepocházel přímo z Nového Hrádku, ale prožil zde část svého života.

Ludvík Umlauf

Ludvík Umlauf se narodil 22. 3. 1922 v domku čp. 117 U Jedle, blízko Nového Hrádku. Pocházel ze šesti dětí, měl jednoho bratra a čtyři sestry. Po ukončení školní docházky na Novém Hrádku se šel v 15 letech učit truhlářem na Borovou k panu Školníkovi. Asi po půl roce učení ukončil a vyučil se zedníkem. Po válce se oženil s Annou Štěpánovou z Jestřebí, měli spolu čtyři děti, dva syny a dvě dcery.

K truhlářině se vrátil až ve svých 58 letech, začal vyrábět selské židle, stoly a skříně. V té době začal také vyřezávat betlémy. Jeho velký rodinný betlém byl rohový, asi 130 cm dlouhý, 50 cm široký a 60 cm vysoký. Figurky jsou asi 14 cm vysoké, je jich asi 25, dále asi 20 ovcí, volků a osel. V levém rohu betlému je město v orientálním stylu, dole s branou, doplněný je palmami. Nad chlévem je pastvina vytvořená ze zmačkaného klíženého papíru s pastýří a ovečkami. Zprava přichází průvod tří králů se sluhou a zvířaty - slonem a dvěma velbloudy, zleva přicházejí darovníci. Betlém je vyřezaný z lipového dřeva, kolorovaný a natřený lesklým lihovým lakem. Vše mu malovala jeho manželka.

Další tři betlémy, již menší, vyřezal pro své děti, ale ve stejném stylu.

Ludvík Umlauf zemřel 13.10.1992, jeho manželka Anna Umlaufová zemřela 18.5.2016.

Velký rodinný betlém

Darovníci

Pastýř na pastvině

Ovečky vyřezané z jednoho kusu dřeva

Rudolf Habr

Narodil se 28.6.1928 v Náchodě. Po ukončení základní školy se vyučil v Polici nad Metují na zemědělské škole. V roce 1947 se oženil (manželka Růžena Habrová, narozená 21.12.1926), postavili si rodinný domek v Náchodě, vychovali spolu šest dětí. Pracoval v Náchodě v Rubeně v gumárně, potom dělal řidiče v uhelných skladech v Náchodě a nakonec pracoval 23 let v uhelných dolech v Radvanicích u Trutnova jako čelní razič na stroji. Po potížích s plícemi musel odejít do invalidního důchodu. 1.5.1985 se přestěhovali za zdravým vzduchem na Nový Hrádek, nejprve do podnájmu do chaloupky v zadním Bukovci, o pár let později si koupili domek v Bukovecké ulici čp. 111. Teprve na Novém Hrádku začal po večerech opravovat a také sám vyřezávat menší betlémy, pouze chlév se svatou rodinou a několika darovníky a ovečkami. Celkem vyřezal víc než deset těchto malých betlémků. Vyřezával je z lipového dřeva, a to z větví, jeho manželka mu vše malovala latexovými barvami, velice pěkně, do detailů,

nakonec je přetírali lakem. Figurky byly vysoké kolem 13 cm, měl svůj specifický styl. Jeho opravené i vyřezané betlémy jsou v Novém Hrádku, v České Čermné, v Jizbici, v Náchodě, také až v Trutnově i v Hradci Králové. Zemřel v nemocnici v Náchodě po těžké nemoci dne 18.8.1993 a je pochován na hřbitově v Náchodě. Paní Habrová žije v Náchodě u dcery.

Jedny z prvních jesliček Rudolfa Habra z r. 1988

Pastýř s ovečkami

Figurky vyřezal Rudolf Habr a namalovala je Růžena Habrová

Pokračování příště...

Josef a Hana Hánlovi

Hlučné činnosti v obci ve světle právních předpisů

V posledních letech poměrně výrazně přijímají jednotlivé obce obecně závazné vyhlášky za účelem regulace hlučných činností v obci, **zejména o nedělích a státem uznaných dnech pracovního klidu**. Co si představit pod pojmem hlučné činnosti? jsou to např. různé typy zahradní techniky (benzínové nebo elektrické) typu: sekačí traktůrky, sekačky, křovinořezy, nůžky, motorové pily, cirkulárky, rozbrušovačky a další stavební stroje, které znepříjemňují život spoluobčanům. Každý se jistě setkal s člověkem, nazveme jej např. „dobrákem“, abych se nevyjadřoval nezdvořile, který nelení a v neděli v pravé poledne vytáhne sekačku a začne sekat, ráno řeže motorovou pilou, rozbrušovačkou a další činnosti, byť jistě je může odložit na dny pracovní. Z důvodu, že tito dobráci nemají absolutně žádný pud sebezáchovy (většinou jsou to jedni a ti samí a své činnosti opakují), jednájí zjevně podle hesla: je přece demokracie a mohou si tak dělat co chtějí, zakázané to přece není. Morální hodnoty a nějaké povinnosti z právních předpisů a pokojné soužití občanů v obci není asi tak důležité.

Co na tyto případy říkají naše právní předpisy? Nic moc. Pokud nahlédneme do občanského zákoníku č. 89/2012 Sb., ve kterém je více než 3000 paragrafů, tak otázky týkající se zdržení všeho co způsobuje hluk, kouř, prach apod., řeší pouze jediný paragraf, který ukládá povinnosti vlastníkům nemovitostí, a to § 1013. Dle odborné veřejnosti se jedná o imise. Další omezení vlastnických práv (lze zjednodušeně nazvat jako sousedská práva) lze najít v § 1014 až 1023 daného občanského zákoníku v rámci širších vazeb typu: přerostlé větve, kořeny stromů apod. Podávat však žaloby za účelem hluku na vlastníka jiného pozemku (nemusí to být nutně sused) je jaksi kostrbaté, neboť prokázat, že se jedná o např. hluk, který je v míře nepřiměřeným místním poměrům, není zrovna jednoduchá záležitost.

V těchto případech mohou obce v rámci „svého“ zákona o obcích regulovat výše uvedené činnosti obecně závaznou vyhláškou. Je nutné si totiž uvědomit, že za 30 let od doby, kdy došlo k ukončení komunistického režimu a vzniku demokracie, jistě došlo k výraznému nárůstu různé zahradní techniky a stavebních strojů s různým typem pohonů. Před rokem 1989 nikdo nedisponoval křovinořezy, sekačkami, rozbrušovačkami, ale většina občanů se spoléhala na „ruční“ bezrušný pohon, typu kosa apod. Doba se změnila. Lidé pracují i o víkendech (pracovní doba nekončí všem ve 14. hod. každý den), pracuje se na směny (odpolední, noční, dvanáctihodinové směny apod.). V těchto případech je nutný odpočinek před další směnou i v neděli. Lidé si chtějí odpočinout a nabrat síly na další dny.

Regulace hlučných činností v obci je tak v dnešní době velice aktuální a má své opodstatnění, neboť s přibývajícím technikou roste významně hluk, a rčení, že na vesnici je klid, již dávno neplatí. Děkuji za vaši pozornost, že jste došli až na samý závěr tohoto článku, kterým lze shrnout, že neděle je od slova nedělat.

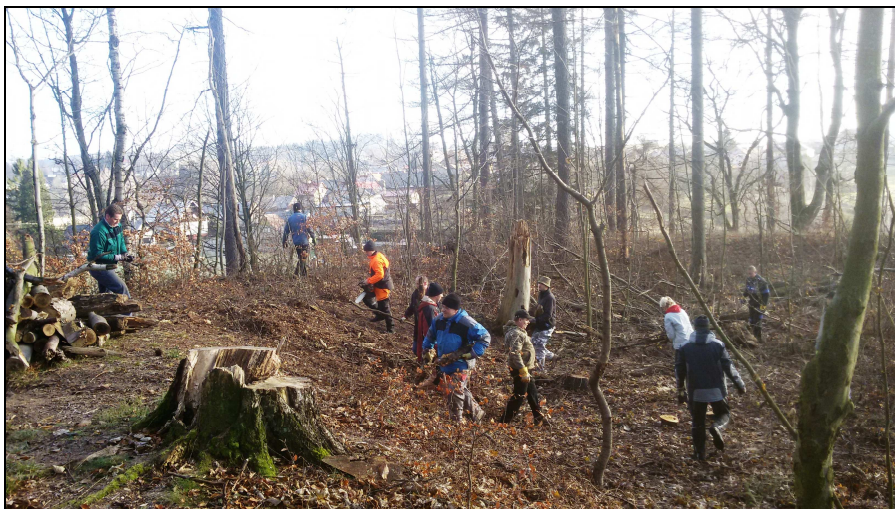
S úctou Mgr. Pavel Bachura

Poděkování

V sobotu 30. listopadu 2019 se v rámci dokončovacích prací na Stezce skřítky Frymburka, okruh Hradní uskutečnil v okolí hradu Frymburk úklid větví po těžbě a ošetření stromů. Akce, která probíhala od 9 do 15 hodin, se zúčastnilo přes 40 občanů, od malých dětí až po seniory. Nasazení všech bylo opravdu neuvěřitelné a prostor v okolí stezky se změnil k nepoznání. Děkujeme všem, kteří jste udělali velký kus práce a nemalým dílem jste přispěli k tomu, že na jaře novou stezku slavnostně otevřeme. Hlavní dík patří Radimu Štěpánovi, bez jehož traktoru a vyvážedky bychom museli brigádničit několik víkendů.

Bc. Zdeněk Drašnar

Podzimní setkání seniorů 2019

V neděli 17. listopadu 2019 se v našem kině uskutečnilo již čtvrté Podzimní setkání seniorů.

Milé a příjemné posezení, kterého se zúčastnilo téměř 100 seniorů, bylo zahájeno hezkou fotografickou prezentací pana Petra Lemfelda, ve které nám představil noční Nový Hrádek. Poté v rámci programu vystoupila se staropražskými písničkami náhodská skupina Klapeto. Setkání pokračovalo v restauraci Na Kovárně, kde pan Miloš Langr potěšil přítomné krásnými písničkami, které společně s ním zpíval celý sál. Setkání pokračovalo v přátelské atmosféře až do odpoledních hodin. Opět se potvrdilo, že čas plyne rychle, když je vyplněn hezkými zážitky a málo komu se chtělo domů.

Poděkování patří Restauraci Na Kovárně, která zajistila občerstvení, dále panu promítači Petru Řehákovi, panu Miloši Langrovi, panu Petru Lemfeldovi, skupině Klapeto a všem ostatním, kteří se na přípravě a zdárném průběhu celé akce podíleli.

Bc. Zdeněk Drašnar

Noc sokoloven 2019

V rámci již opakované každoroční akce České obce sokolské Noc sokoloven jsme připravili program pro návštěvníky naší sokolovny na pátek 27. září 2019.

Od 16 hodin jsme měli připravené pohádkové soutěže pro děti, jako rytířské klání na kladině, děti přeplovaly moře na koberečku, svým dechem přemístily míček a tím rozfoukaly „oheň“, jako dobrý skutek posloužilo ošetření nemocného plyšového koníčka pomocí obinadla, další úkol splnily složením puzzle sokolovny různé složitosti, v sáčku vyhledávaly princezny poztrácené korálky jen hmatem a na konec vyskočily na koně, kterého představovala naše tělocvičná koza. Nejmenší děti využily připravené překážky a skluzavku. Do jednotlivých úkolů byli soutěžící vedeni staršími kamarádkami. Příslušné soutěže jsme měli označené na stěnách krásnými obrazy Honzy Macha. Všechny děti si odnášely domů drobnou cenu a určitě i hezké zážitky.

V rámci programu byla otevřena také výborovna, kde jsme nainstalovali prezentaci činnosti naší jednoty. Mnozí, především starší spoluobčané, se rádi zastavili u promítání historických fotografií ze sedmdesátých let minulého století, kde si mohli připomenout sportovní a kulturní činnost naší jednoty před téměř padesáti lety.

Na závěr předali organizátoři letošní prázdninové KEŠ-trasy Veronika a Pavel Bohadlovi diplom všem účastníkům, kteří dokončili soutěž.

Úplný závěr Noci sokoloven představovalo divadelní představení ochotnického Divadelního souboru Maska Česká Skalice v místním kině s provedením hořké komedie „Tři grácie z umakartu“ pod režijním vedením pana Magnuska. Kdo se šel podívat, nelitoval. Na jevišti probíhal děj zábavný i k zamyšlení. Tři herečky Iveta Gazdová, Lada Vacková a Adéla Koncošová odváděly takový obdivuhodný výkon, že se nedalo nudit.

náčelnice Lída Martinková

Představení ředitelky školy

Před časem mne oslovila redakce Frymburských ozvěn, abych napsala několik řádků do tohoto čísla z pozice nové ředitelky Základní školy v Novém Hrádku. Do této funkce jsem byla jmenována k 1. červenci tohoto roku, takže mám za sebou zhruba půl roku v novém křesle a v nové kanceláři.

Tím však vše nové končí, uplynulo už totiž hodně vody v Olešence od doby, kdy jsem vstoupila poprvé do prostor školy v Hrádku. Bylo to někdy na jaře roku 1998, kdy jsem zde jako studentka 5. ročníku pedagogické fakulty na čas vypomáhala jako zástupkyně za nemoc. Tehdy byl ředitelem školy pan Kolda. V září téhož roku jsem se vrátila už jako plnohodnotný zaměstnanec a mé působení zde přerušily pouze milé mateřské povinnosti. A o tom, že už je to opravdu dlouho, svědčí fakt, že dnes v lavicích sedí už děti dětí, které jsem tehdy učila.

Nikdy mne nemrzelo, že jsem nezkusila práci jinde, Hrádek je krásné místo a stal se mojí srdeční záležitostí, proto jsme si zde nakonec postavili dům a v roce 2011 se přestěhovali.

A moje pedagogická dráha? Nikdy to nebyla nuda, práce s dětmi mne stále baví a obohacuje. Velkým milníkem pro mne byl kurz Feuersteinovy metody instrumentálního obohacování, který jsem s několika dalšími kolegyněmi absolvovala díky grantu Pedagogicko-psychologické poradny v Náchodě v roce 2013. Dnes vnímám jako velké štěstí, že naší lektorkou byla tehdy paní docentka Věra Pokorná, která tuto metodu přivezla do Čech a úžasným způsobem šířila. Chápu, že název je pro běžného smrtelníka nicneřekajícím, někteří rodiče možná znají zkratku anglického názvu - FIE, která se objevuje v doporučeních pro děti se speciálními vzdělávacími potřebami. Principy FIE není možné v několika větách vysvětlit. Hodně zjednodušeně je to metoda, která učí (nejen) děti přemýšlet a učit se učit, ať už pomocí speciálních sad pracovních listů nebo přímo v běžných hodinách. Prostě a jednoduše jim otevírá hlavy. Ne náhodou se jmenuje jedna z mála škol u nás založených na principech FIE Otevřmysl.

Tuto metodu zmiňuji proto, že zcela změnila můj pohled na vzdělávání, na práci s dětmi a na to, co by si ze školy měly odnášet.

Všichni víme, že české školství není v ideální kondici. Aby vzdělávání plnilo svůj účel, musí korespondovat s potřebami dnešní doby, která se neuvěřitelně rychle mění a je těžké odhadnout, jaká situace bude za pět nebo deset let. Je jasné, že dnes klasické vzdělávání, tak jak ho zažila naše generace a ty předešlé, ztrácí smysl. Dnešní děti se musí naučit být flexibilní, kriticky přemýšlet, umět komunikovat - ústně i písemně, v mateřském i cizím jazyce, být vnímaví ke svému okolí - lidem i přírodě, budou se muset naučit učit se, protože se budou muset učit celý život.

Nevěřím, že české školství změní nějaká reforma nařízená shora, to už probíhá spousta let. Vždy to bude záviset na jednotlivých školách a na přístupu jednotlivých učitelů. Přála bych si a budu se o to zasazovat, abychom posouvali vzdělávání na naší škole tímto směrem. Troufám si říct, že řada kolegů se mnou souzní a doufám, že najdeme pochopení i podporu u rodičů.

Mgr. Lenka Dudášková

Vzpomínka na mládí

Celé mládí jsem trávila o prázdninách u prarodičů v Dobrušce, kde se narodila i má maminka a do dnes tam žije většina příbuzenstva. Když zemřeli prarodiče, koupili moji rodiče chaloupku po Grimových v Dolech. Začali jsme sem jezdit i s dětmi, kterým ovzduší a celkové klima prospívalo.

Chaloupku jsme s rodiči zrekonstruovali a v současné době se snažíme ji udržovat v pěkném stavu.

Vážíme si prostředí, ale máme rádi i příjemné lidi, kteří žijí kolem nás.

Protože jsme spřízněni s rodinou Tošovských, trápí nás stav vily Boženy v Dolech a po smrti strýce nemá rodina šanci obývat tuto nemovitost, protože bydlí velmi daleko a pracovní vytížení jim to nedovoluje. Věříme ale, že i tento stav se vyřeší a někdo rád bude využívat toto krásné místo v Dolech. Moc bychom si to přáli.

Jinak chceme pográtulovat za ocenění Vašemu (trochu i našemu) městyši. Přejeme vám, aby Nový Hrádek vzkvétal a všichni jeho obyvatelé tady byli spokojeni.

Z Prahy zdraví
Ivana Kolátorová s rodinou

16. ročník přeboru sokolské župy Podkrkonošské - Jiráskovy v přespolním běhu

V sobotu dne 5. října 2019 uspořádal T. J. Sokol Nový Hrádek již tradiční přebor sokolské župy Podkrkonošské - Jiráskovy v přespolním běhu. Závod se konal v Novém Hrádku na polních cestách a loukách v okolí místního kina a velká část byla vedena po horním úseku lyžařské sjezdovky.

Na závody se předběžně přihlásilo 150 závodníků, aby se pak na startovní čáru postavilo 99 nejstatečnějších. Počasí totiž vůbec nepřálo, protože právě v den konání závodu zasáhla celou ČR hluboká tlaková níže, coby pozůstatek hurikánu Lorenzo. Jinými slovy řečeno – lilo a lilo.

Závodníci i pořadatelé měli naštěstí zázemí v budově místního kina, které pořadatelům bezplatně zapůjčil městys Nový Hrádek. Díky tomu se před nepřízní počasí bylo kde schovat a převléknout do suchého. Pořadatelé navíc připravili pro všechny zúčastněné zdarma dostatečné množství teplého čaje a každý obdržel i tatranku. Velký zájem pak byl i o párky v rohlíku.

Přes nepřízeň počasí se podařilo upravit a udržet tratě o délce od 180 m pro ty nejmenší až po 1400 metrů pro dorost a dospělé v relativně dobrém stavu, takže na ně mohli vyrazit borci ze šesti jednot župy – Dvora Králové nad Labem, Nového Hrádku, Jaroměře, Úpice, Náchoda a Police nad Metují. Nejúspěšnější jednotou byla T. J. Sokol Dvůr Králové, která získala celkem 12 medailí, z toho 4 zlaté. Pořádající Sokol Nový Hrádek získal 6 medailí (1 zlatá), Sokol Jaroměř 5 medailí (3 zlaté) Sokol Náchod 4 medaile (2 zlaté), Sokol Úpice 4 medaile (žádná zlatá) a Sokol Police získal jednu zlatou medaili. Kromě diplomů a medailí obdrželi závodníci na prvním až třetím místě také velmi pěkné věcné ceny, které zajistili organizátoři a župa. V nejmenších kategoriích byli věcnými cenami odměněni všichni.

Poděkování patří všem organizátorům, kteří i přes nepříznivé podmínky vše velmi dobře zvládli, ale také všem závodníkům a členům doprovodu. A v neposlední řadě také městysu Nový Hrádek za vytvoření skvělého zázemí, které bylo letos opravdu potřeba.

br. Ing. Pavel Sobotka
ředitel závodu

Bronzová medaile ČOS pro Václava Sychrovského

Předsednictvo ČOS ocenilo Václava Sychrovského za dlouholetou práci s mládeží a za obětavou činnost ve prospěch sokolského hnutí. Medaile s oceněním byla předána při příležitosti rodinné oslavy významného životního jubilea 6. října 2019 v Borové.

Lyžařský oddíl Sokola Nový Hrádek podal návrh na vyznamenání jako poděkování za jeho zásluhy. Zde jen výčet některých z nich:

Byl trenérem oddílu lyžování Sokol Nový Hrádek od roku 1980 a vedoucím trenérem oddílu (II. tř.) od roku 1995. Za tu dobu vychoval více jak 120 sportovců v žákovském věku a na 20 z nich připravil výkonnostně pro krajské a oblastní přebory. Mimo to organizuje ve svém volném čase jako vedoucí každoročně sportovní soustředění mládeže v Krkonoších a zorganizoval řadu zahraničních soustředění mládeže v Alpách.

Mezi lyžaři oblasti Orlických hor, Broumovska i východních Krkonoš je známý jako férový trenér a obětavý učitel lyžování. V současnosti se navíc věnuje také hendikepovaným a postiženým lyžařům v Krkonoších jako učitel a vedoucí výcviku.

V oddílu Sokol Nový Hrádek jedná se všemi kamarádsky, přímo a udržuje prima partu.
Jeronym Holý st.

Zleva: Václav Sychrovský, Jeronym Holý st., Jan Mach

Meruňky

Budiž pochváleno léto, plné pohody, ale i výzev! Největší výzvou bývá zůstat nad věcí, ať už se daří či nikoliv. A najít humor za všech situací, i kdyby to mělo být jen ve vzpomínkách.

Pro naši rodinu se výzvou tohoto léta staly meruňky. Můj bratr, zatvrzelý Pražan z paneláku, vyslyšel volání genů a zakoupil zahradu v zahrádkářské kolonii. Od té doby k nám do hor čas od času dorazily zvěsti o jeho pěstitelských úspěších. Jednou to byly hrozny, podruhé zase melouny. Praha se prostě podnebí začíná blížit středomoří.

Telefon jsem uslyšela ve chvíli, kdy jsem s despektem ochutnávala mdlé blendule z Itálie (kilo za šedesát) a přemýšlela, kam že se poděly moravské meruňky. Volal tatínek. Jestli prý snad nemá cestu do Prahy, že měl jet pro meruňky, (vida!) ale vzdává to. Není divu. Cesta do Prahy ve špičce trvá dvě hodiny, takže celodenní výlet kvůli pár plodům se příliš nevyplatí.

Možná ne jemu, ale co nám? Naše šestičlenná rodina po ovoci jen pase. V hlavě se mi rozsvítila kalkulačka ve snaze vypočíst, kolik že šedesátikorun ušetřím, když pro meruňky zajedeme. Přemluvit manžela našťastí nedalo takovou práci a pro jistotu jsme ještě přibráli kamarádku, aby se cesta co nejvíc vyplatila. Kamarádka přibrála dvouletého synka a dcerku o berlích, aby se doma sami nebáli.

Vyjeli jsme v čas. Praha je krásná a když už se člověk vypraví, musí si to co nejvíc užít. Když bratr volal, jestli stíháme přijet v domluvenou hodinu, byli jsme už dávno v Praze, nakvartýrovaní v jídelním koutku nákupního střediska a užívali si příjemnou siestu. „Ale samozřejmě, že přesně za půl hodiny budeme na místě.“ Hlaholila jsem do telefonu. To jsem ale nevěděla, že kamarádka zmizí. Odběhla se synkem řka, že bude brzy zpět, ale ona půlhodina, kterou jsme nutně potřebovali k tomu, abychom přijeli k bráně zahrádkářské kolonie včas, mizela v nenávratnu. Mobil nebrala (vypínat si zvonění je opravdu vypečený zvyk). Vědomi si obřích rozměrů obchoďáku, neodvažovali jsem se zvednout a vydat se ji hledat. Zavolali jsme tedy bratrovi, že budeme mít čtvrt hodinky zpoždění. Kamarádka se po půlhodině nervozity šťastně našla. Kakali.

Svižným tempem, ohleduplně přizpůsobeným dvouletému klučíkovi a slečně o berlích, jsme se prodrali k autu. Po několika marných pokusech jsme našli výjezd z podzemních garáží a hbitě se zařadili do zácpy. Opatrně jsem zavolala bratrovi, že budeme mít ještě trochu zpoždění a bylo mi hysterickým hlasem sděleno, že to teda rozhodně sám sbírat nebude, a navíc v tom (tečka, tečka, tečka) vedru. „To je vždycky tak nervózní kvůli chvilce zpoždění?“ divila se upřímně kamarádka, pro kterou nějaká ta hodinka navíc neznamená žádný problém.

Bratr nám přišel odemknout bránu zahrádkářské kolonie našťástí už s klidem, ale o to více zpocený. Nad jeho stavem jsme se podívovali už jen tiše. Abychom jej nevyprovokovali k nějakým slovním výlevům, které by snad uši dětí a něžných žen neměly slyšet.

Když jsme spatřili stromy obalené od hlavy po paty nádhernými meruňkami, oči se nám rozzářily. Ta nádhera! A navíc v biokvalitě. Meruňky se nacházely všude a kamarádka výtvarnice, brzy zmizela v zahradě, aby mohla nafotit co nejvíc inspirativních záběrů. „Tak jdeme na to, ne?“ chystal se popadnout žebřík můj praktický manžel.

Ale kdepak. Nejdřív jsme museli vysbírat a roztrít meruňky popadané pod stromy. Zatímco se nám plody lepily na cukrem ztvrdlé rukavice a přehrabovali jsme se ve včelách, vyprávěl bratr barvitě o svém zahrádkářském sousedovi, který zrovna včera uklouzl po meruňce i se žebříkem, a zřítiv se, zlámal si žebra a jiné životně důležité součástky. Musím říci, že můj bratr opravdu kypí talentem, navodit pocit strachu a nejistoty. Na povolání „ajtáka“ je ho škoda.

Jezdit po meruňkách skluzem jsme se naučili brzy, a nakonec i bratr vyměkl a na zničenou úrodu vzal hrábě. Dokonce si ještě stačil potvrdit pořekadlo, že tak dlouho se chodí s meruňkami na kompost, až se ucho u kbelíku utrhne.

Po hodině sbírání jsme hrdě přehlédli čtyři plné přepravky meruňek, plus jednu další, kde se nacházely meruňky bratrem pečlivě vysbírané ze země (dárek našemu otci), které se tiše začaly samy od sebe měnit v džem. „A to je všechno? Vždyť nic neubýlo!“ Bratr byl viditelně zničený, padající zlatavé plody tiše pleskaly o hlínu a já začala konečně chápat muže, kteří svoji úrodu mění v lín.

Domů jsme dojeli před půlnocí. Manžel vyložil nejdřív nás, potom osmdesát kilo meruňek, a nakonec ze dna kufru odstranil nános meruňkové kaše. Jako správný hrdina nemarnil časem a hned začal úrodu zpracovávat. Zkontrolovala jsem, jestli nemá svatozář a odbelhala se spát.

Některé z přepravek rovnou změnily majitele, i knedlíky byly, mlsalo se, ještě víc se mlsalo, ale co s dalšími čtyřiceti kily? Jednoznačně usušit. Obeslala jsem kamarádka ke své plně zaměstnané sušičce přidala ještě další tři. V kuchyni to hučelo jako na letišti. Aby meruňky nebyly zahnědlé, máchali jsme je pečlivě v citronové vodě a nad haldou pecek se geometrickou řadou množily octomilky. Meruňky nezahnědly, zčernaly. Tedy ovšem pouze ty, které se nepřipálily. Zatímco jsem z drahocenných sít zapůjčeného přístroje odměčela připečené, jako kámen ztvrdlé placičky, přistál mi na vařiči zavařovací hrnec. Zavařovali sice naši, ale indukční sporák není na takové hrnce zvyklý a zavařovat ze zásady odmítá.

Do hučení sušiček mi tedy ještě syčí a bublají špatně utažená víčka kompotů. A už vím, po kom má můj bratr dramatický talent. Po mamince. Právě mi vypověděla, jak jí

jedna horká zavařenina opařila a druhá se rozbila o zem. Tak barvitě líčila, jak sbírala ulepené střepy pod gaučem, že mi ještě teď leze mráz po zádech.

Přesto jsem na meruňky nezanevřela a hořce lituji, že nemám kapacitu ani žaludek na dalších alespoň třicet kil.

PS: A kdo myslíte, že všechny ty nasušené meruňky sní? Že by děti? Nebo návštěvy? Omyl! Přeci já.

Veronika Tymelová

Poznámka redakce: povídku četla 21.9.2019 v Českém rozhlase na Dvojce Halina Pawłowska

<https://dvojka.rozhlas.cz/veronika-tymelova-merunky-8078829>

Zprávy z MS Šibeník Nový Hrádek

HON NA DROBNOU

Dne 2. 11. 2019 uspořádali místní myslivci hon na drobnou zvěř. Honu se zúčastnilo 22 lovců. Byli uloveni 4 zajáci polní. Po páté leč byla svačina, která lovce zahřála. Poslední leč se konala tradičně v místní restauraci Na kovárně, kde se podávala večeře a občerstvení. Pak následovalo losování o ceny v lovecké tombole.

SCHŮZKA KROUŽKU OSTŘÍŽŮ

Na schůzce mysliveckého kroužku Ostřížů N. Hrádek dne 13. 11. 2019 se děti měly možnost seznámit se zbraněmi, které používají myslivci. V další části schůzky děti tvořily puzzle z fotek zvířete. Pak si zahrály hru „Slepá patrona“, ve které hledaly ukrytou nábojnici.

MYSLIVECKÝ KROUŽEK „OSTŘÍŽI“ NOVÝ HRÁDEK

Dne 27. 11. 2019 se schůzka kroužku konala ve škole. Děti vyplnily pracovní list na téma myslivecká zařízení, pak zhlédly 1. díl (V oboře) přírodopisného seriálu pro mládež Do lesa. Na schůzce kroužku byl přítomen myslivec z místního mysliveckého spolku Šibeník př. Miroslav Čáp, který dětem velmi poutavě vyprávěl o jednom ze svých loveckých zážitků. Pak se pochlubil svou zbraní a dětem vysvětlil, jaké náboje se používají pro lovecké účely. V tomto školním roce navštěvuje kroužek 8 dětí.

Zlatko Hála

Pavlicova hudba o Vánocích 2019 ve farním kostele v Novém Hrádku

Interpretační a tvůrčí činnost Jiřího Pavlice je v povědomí veřejnosti spjata především s Hradišťanem, ale širě jeho záběru i schopnost spojovat umělce i posluchače různých hudebních směrů je obdivuhodná.

„Jiří Pavlica představuje v naší hudební kultuře originální a neopakovatelný jev. Jeho tvorbu oslovuje, těší a povznáší široké spektrum veřejnosti, proniká do duší a srdcí lidí všech generací. Jeho hudební jazyk je elixírem v době, kterou nejednou prostupuje negativismus, nepokora a konzumní způsob života. Jiří je dalším důkazem Božího působení,“ uvedl známý český barytonista Roman Janál.

Jiří Pavlica ke své skladbě uvádí: „*První podoba skladby „Missa Brevis Pastoralis“ vznikla v roce 1997 pro sóla, smíšený sbor a komorní orchestr, jako idylická vzpomínka na vlastní dětský svět plný rodičovské lásky a rodinné harmonie, kdy běh věci byl spojen svorníkem mamčiná úsměvu a tatínkovy shovívavosti. V roce 1999 jsem svoji „Malou mši“ dopracoval a jako poslední dokončil část Sanctus, která v sobě nese radost z očekávání narození naší dcery. Premiéra se uskutečnila v Brně o Vánocích roku 1999. Od té doby ji prováděly různé sbory za doprovodu varhan nebo komorních orchestrů. V roce 2014 jsem se z podnětu dramaturgie symfonického orchestru Českého rozhlasu k „Missa Brevis“ opět vrátil, abych ji přepracoval pro velké symfonické obsazení. Přál bych si, aby se neztratilo nic z původní představy harmonického dětství a současně aby toto nové uchopení v sobě odráželo potřebu současného chápání Vánočního poselství-poselství naděje, lásky a zrození nového života. Vždyť v kontextu dnešního světa se zdá být stále aktuálnější a naléhavější.“*

O loňských Vánocích byla tato mše provedena například v kostele sv. Jakuba v Červeném Kostelci. Chránový sbor při kostele sv. Petra a Pavla v Novém Hrádku ji nastudoval a o letošních Vánocích ji i s orchestrem provede na Štědrý den při půlnoční mši svaté ve 24 hodin. A o druhém Vánočním svátku, svátku sv. Štěpána v 10:30 hodin.

Vedoucí chránového sboru se kontaktoval a upřesnil si provedení přímo se samotným autorem skladby Jiřím Pavlicou.

Získat zpěváky a hudebníky často není jednoduché. Neustálý požadavek získání členů vidíme a slyšíme i v případě souborů z větších míst. Ale i v tomto směru z Nového Hrádku je i nemalá posila zpěváků a hudebníků například pro Novoměstskou filharmonii, Polyfonní sdružení, Archi con brio aj.

Volba provést náročnou skladbu díla Jiřího Pavlici je i odvaha. Sbor navštěvují především zpěváci z Nového Hrádku, ale i z Černčic, České Čermné, Lipí a nyní i z Hradce Králové. A to rádi a s láskou. Přejme jim a jejich rodinám radostné, pokojné a ve zdraví prožité Vánoce.

Jiří Hlaváček st.

Poznámka redakce: o prvním částečném nastudování mše Missa Brevis jsme již informovali v loňském prosincovém čísle FO. Od té doby jsme hodně cvičili a tak se letos pokusíme provést mši kompletní.

Společenská kronika

říjen - prosinec 2019

Naši nejstarší občané oslavili narozeniny:

Černý Přemysl	94 let	Jiráková Vlasta	75 let
Drašnarová Marie	84 let	Rázlová Ludmila	89 let
Šotolová Jana	82 let	Rázl Josef	76 let
Šotola Josef	77 let	Příbylová Eva	75 let
Hlaváček Jiří	77 let	Grim Pavel	74 let
Heřman František	85 let	Grimová Ivana	73 let
Heřmanová Dagmar	81 let	Svatoňová Hana	73 let
Grulich Ladislav	80 let	Lemfeld Petr	72 let
Rybínová Květoslava	76 let		

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví, dostatek životního elánu a optimismu a ještě hodně spokojených a šťastných let v našem městyši.

Zemřeli:

Marie Hartmanová
Josef Novotný
Mgr. Světluše Langerová

Vzpomínáme...

Obec Lipová - Česká vesnice roku 2019

1. výlet - slavnostní vyhlášení v Luhačovicích

Městys Nový Hrádek pořádal 14. 9. 2019 zájezd autobusem do Luhačovic na slavnostní vyhlášení vítězů v soutěži Vesnice ČR roku 2019. Nálada byla vynikající, očekávání vysoké. Vždyť jsme celostátní komisi předvedli opravdu to nejlepší (až jsme se sami divili, jak hodně toho zajímavého v Hrádku vlastně máme). Takže do Luhačovic jsme vyrazili s tím, že bychom si po 8 letech nějaké pěkné umístění (třeba i to nejvyšší) zasloužili.

U stánků všech účastníků soutěže bylo celý den živo

V Luhačovicích měla každá obec svůj stánek s prezentací. Jak jsme se tak prodírali těmi návaly účastníků kolem stánků, tak jsme se tak trochu "vrátili na zem". Uvědomili jsme si, že každá obec má něco zajímavého, čím se může pochlubit, a že tedy vyhrát může prakticky kdokoli z 11 finalistů. Nakonec se Nový Hrádek umístil (spolu s dalšími 8 obcemi) na pěkném 4. místě a celou soutěž vyhrála obec Lipová.

2. výlet - Lipová - slavnostní předávání cen celostátního kola

Kdepak vlastně obec Lipová leží? Na internetu ji najdeme zde: <https://www.lipova.cz/>

Redakce FO přijala pozvání zúčastnit se slavnosti přímo ve vítězné obci Lipová dne 5. 10. 2019. Z Liberce jsme jeli přes Chrastavu, pak kousek Polskem, kousek Německem přes Žitavu a zase zpátky do Čech přes Rumburk a Šluknov. Lipová je prakticky ze 3 stran obklopena německými hranicemi. V obci je jedna centrální křižovatka, na jejíž jedné straně je umístěn obecní úřad s poštou, na druhé straně místní knihovna a nově zrekonstruované informační a kulturní centrum - tzv. "podstávka" (dům stojí na dřevěných svislých trámech a prostor mezi nimi je podstaven).

Obecní úřad s poštou

Obecní knihovna

Informační centrum - podstávka

Podkroví IC - kulturní centrum

Celodenní slavnost začala mší v nově zrekonstruovaném kostele sv. Šimona a Judy. Kněz sem dojíždí, ale byl šťastný, že viděl v kostele tolik lidí. Pomáhal mu s překladem starosta sousední německé vesnice (řada obyvatel zde mluví stále německy).

Přivítání v kostele sv. Šimona a Judy

Na opravené půdě kostela je výstava soch

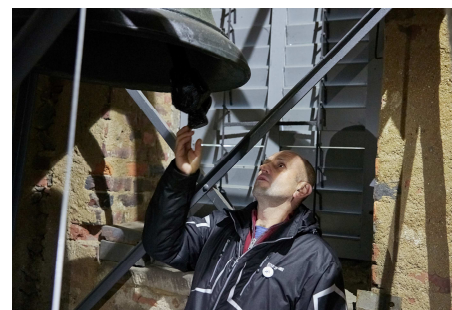
Kromě základní (1. - 5. ročník) a mateřské školy je tu i nejsevernější dětský domov v ČR a dále domov důchodců. A také je zde neudržovaný zámek (v soukromých rukách), několik rybníků a jistě řada dalších zajímavostí, ale bohužel celý den lilo jako z konve, tak jsme se k podrobnější prohlídce nedostali. Celou obec zdobí dřevěné sochy - dřevosochání (i ledosochání) motorovou pilou má zde velkou tradici, jak jsme se přesvědčili osobně na slavnosti.

Dřevěná socha před budovou školy

Jedna ze školních učeben

Na kostelní zvon si zazvonil i náš starosta

Nově zastřešená studánka na naučné stezce

Rozsáhlý stanový komplex na slavnosti

1. - 3. místo: Lipová, Ratibor, Libovice

Úspěšné vystoupení dětí z dětského domova

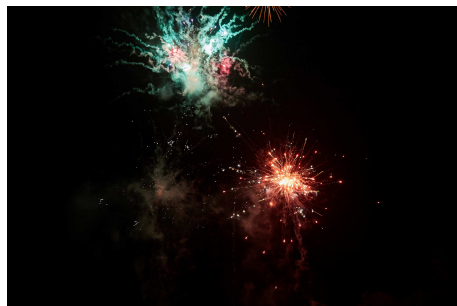

Každý starosta dostal dřevěný znak obce

Oslava probíhala pod stanovým komplexem, který velmi dobře chránil proti dešti a zimě. Místní občané dávali zřetelně najevo, jak mají svého starostu rádi, a ten měl nejdou slzy v očích.

Za 1 hodinu vyřezaná labuť z ledu

A nádherný ohňostroj na závěr

Ano, oproti Novému Hrádku zde například není Sokol ani sokolovna, kino ani hasiči. Ale jsou zde v tomto zapomenutém koutě republiky zapálení lidé, kteří si ohromně váží toho, kde žijí, a jsou vděční za sebemenší úspěch a pokrok. A jejich nadšení bylo znát na každém kroku. Upřímně jim vítězství v celostátní soutěži přejeme.

Za redakci FO Ing. Jiří Hlaváček

Plánované akce v nejbližší době

pondělí	23. 12. 2019	16:15	troubení koled na náměstí
úterý	24. 12. 2019	23:59	půlnoční mše v kostele sv. Petra a Pavla
čtvrtek	26.12. 2019	20:00	Štěpánská zábava - hrají 4Watty, pořádá Sokol
sobota	25. 1. 2020	20:00	Sokolský ples
neděle	26. 1. 2020	20:00	Dětský karneval
sobota	8. 2. 2020	20:00	Hasičský ples
sobota	15. 2. 2020		Přejezd Orlických hor na běžkách
sobota	29. 2. 2020	19:30	Myslivecký ples

FRYMBURSKÉ OZVĚNY

čtvrtletní zpravodaj Městysse Nový Hrádek, Náměstí 28, 549 22 Nový Hrádek, IČ: 00272884,
zapsán do evidence periodického tisku Ministerstva kultury ČR
pod evidenčním číslem MK ČR E 10519

- Z příspěvků sestavili Ing. Jiří Hlaváček a Mgr. Hana Hlaváčková
- Stálí dopisovatelé: Anna Marková, Bc. Zdeněk Drašnar, Bc. Jarmila Drašnarová, Ing. Pavel Sobotka, Petra Příbylová, Jarmila Grimová, Jiří Hlaváček (st.), Lidmila Martinková, Ing. Jeronym Holý, Pavel Bohadlo, Zlatko Hála, P. Jindřich Tluka, Josef Hánl
- Stálí fotografové: Ludmila Ježková, Ing. Jiří Hlaváček, Zlatko Hála, Jarmila Grimová
- Obálku nakreslila Jarmila Haldová
- Tisk: Daniel Wolf, Vrchoviny, náklad: 350 výtisků. Číslo vyšlo 20. 12. 2019
- Příští číslo vyjde pravděpodobně v březnu 2020
- Příspěvky, prosíme, zasílejte mailem na adresu redakce: jirka.hla@tiscali.cz.
- **Příští uzávěrka bude 5. 3. 2020.** Redakce si vyhrazuje právo na krácení, případně neuveřejnění příspěvku. Obsah nemusí vyjadřovat postoj redakce.

MYSLIVECKÝ SPOLEK ŠIBENÍK NOVÝ HRÁDEK
VÁS SRDEČNĚ ZVE NA

15. MYSLIVECKÝ PLES

*29. února 2020 od 19.30 hodin
v sokolovně v Novém Hrádku*

Hudební skupina **STYL**
Zvěřinové hody • Myslivecká tombola

Předprodej: Papírnickví Nový Hrádek od 1. 2. 2020
Telefon: 491 478 376, 491 478 152, 777 559 551

Info: www.mssibenik.novy-hradek.cz

Rádi bychom poprosili o spolupráci při významné charitativní akci, která bude probíhat na celém území České republiky.

Tříkrálová sbírka proběhne od 4. do 12. ledna 2020

Přímo u nás **4. 1. 2020**

Těšíme se na vedoucí, koledníky a kolednice,
kteří budou ochotni koledovat.

Výtěžek sbírky je určen především na Pečovatelskou službu Náchod (pomoc nemocným, osobám s handicapem, seniorům), pomoc matkám s dětmi v tísní, dětem opouštějícím dětský domov a dalším sociálně potřebným lidem v regionech.

Pokud máte zájem o spoluúčast na pomoci lidem v nouzi,
kontaktujte místního asistenta kontakt: **776 310 978**

Děkujeme Vám všem, kteří uvedenou akci aktivně podporujete.

HLAVNÍ PARTNER

PARTNER

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

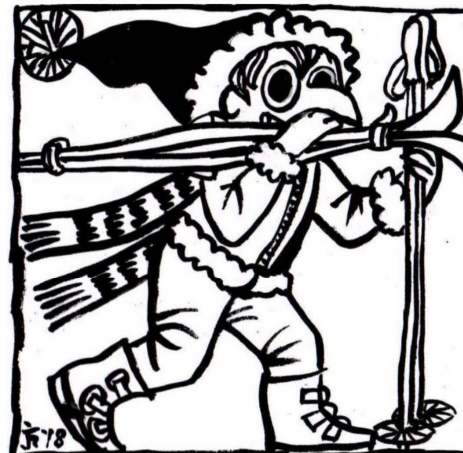

FRYMBULÍNOVY PŘÍBĚHY

PRVNÍ OPRAVDOVÝ NOVOHRÁDOUSKÝ KOMIKS

KRESLÍ: JARMILA HALDOVÁ

PÍŠE: ZDENĚK DRAŠNAR

Psal se 23. březen léta Páně 2000, sněhové podmínky byly stále vynikající. Frymbulín se rozhodl, že si půjde na Panskou stráň zalyžovat. Namazal lyže sádlem (pro stoupání používal sádlo se škvarky) a vyrazil.

Jak si tak vesele svištěl z kopce dolů, najednou uviděl uprostřed sjezdovky malou ubulenu holčičku. Frymbulín ukázkovým zahraňením zabrzdil a přispěchal k holčičce.

„Jak se jmenuješ a proč pláčeš?“, zeptal se holčičky. „Jmenuji se Ester a pláču, protože nevím, jestli mám jezdit na prkně nebo na lyžích“, odpověděla holčička, která v ten den právě slavila své páté narozeniny.

Frymbulín se podrblal na frňáku, krátce se zamyslel a holčičce poradil, aby jezdila na prkně i na lyžích. Za 18 let na olympiádě v Pchjongčchangu se tato Frymbulínova rada proměnila v dvojnásobné zlato.